

Det finns få skulptörer i Norrbotten. Så har det alltid varit, men under senare år har det tack vare den välutrustade monumentalateljén på konstnärernas kollektivverkstad på Kronan i Luleå blivit fler konstnärer som ägnat sig åt tredimensionella arbeten. En annan orsak till att de genom tiderna har varit få är att de offentliga skulpturuppdragen inte har varit så många, det har inte funnits någon stark tradition att offentligt utsmycka vår miljö. Med samhällets stigande intresse för det gemensamma rummet och med utbildningar och med bra verkstadsresurser har både uppdragen som skulptörerna blivit fler. En av de skulptörer som gått den långa vägen via internationella symposier och diverse fortbildningar är Susanne Holmberg som nu ställer ut i övre salen på Konstens Hus i Luleå. Hon började sin bana med keramik men numera arbetar hon mest med sten. Det är ett material som mestadels bjuder på hårt motstånd och det låter sig inte formas hur som helst. Detta gäller framförallt de stenarter vi har här uppe. Det leder med nödvändighet till slutna former och få utsvävningar vilket i sin tur framtvingar precision i linjer och ytbehandling för att ge ett uttryck. Holmberg har i utställningen blandat keramiska arbeten med stensulptur. Formerna refererar på något sätt till petrifierade fossilfynd från ett i tiden avlägset urhav. En "Mussla" i rosa granit för tankarna till kritaperiodens artrikedom. Här har genomförandet bra precision. Man kan även få se havsgudinnor och väsen av olika slag. Blankpolerade stenar ligger som upphittade fynd ur Tethyshavets strandvallar. En sammanställning av ihåliga keramiska "Stenar" ligger i en hög som förstenade dinosaurieägg. Här känner jag också former som talar till min fantasi. Djurliknande varelser rör sig instinktdrivet och tungt över podierna i en evig och långsam livsvandring. "Creatures" i granit med polerade huvuden mot krysshamrade råa ytor för tankarna till gutefår och hedenhös.

Allt har dock inte den lödigheten. Det är trots allt en ganska ojämn utställning som uppvisas. Många av formerna känns som inlånade, däribland skulpturen "Afrika", ett par tjocka läppar (!) i gabbro klart inspirerade av den afrikanska skulptur som står på Kronanområdet i Luleå i samma material. Här lånar hon inte bara former utan här snubblar hon obetänksamt omkring i ett minfält. Annat i utställningen känns ibland lite glest och ogenomfört.

Susanne Holmberg har inte valt den enkla vägens material och det länder henne till heder. Motstånd kan adla om hon sedan hittar en alldeles egen stig kan det leda långt. Man kan ana en och annan rösmarkering på övre våningen i Konstens Hus.

Bertil Sundstedt